

РЕШЕНИЕ

№ 5465

С, 06.04.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 31 СЪСТАВ, в публично заседание на
двадесети март през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: МИРОСЛАВ В. СТОЯНОВ

при участието на секретаря ДИАНА АЛ. ИВАНОВА
като разглежда докладваното от МИРОСЛАВ В. СТОЯНОВ Гражданско дело
№ 20221110163047 по описа за 2022 година

Предявен е иск от Г. А. С., ЕГН: *****, адрес: С, ул. „И Д“ № , ет. , ап. ,
срещу „Б с т“ ДП, ЕИК:*****, седалище и адрес на управление: С, ул. „Х и“ № ,
по чл. 70, ал. 3 ППЗПП вр. чл. 17, ал. 4 ЗПП вр. чл. 62, ал. 3 ТЗ вр. вр. 79, ал. 1 ЗЗД за
осъждане на ответника да заплати на ищеца сумата от 22 346,04 лв., представляваща
обезщетение за неспазено предизвестие съгласно чл. 19, ал. 1, т. 4 от Договор № 35-00-
2/11.03.2022 г., сключен между страните, ведно със законната лихва върху главницата
от датата на подаване на исковата молба до окончателното изплащане.

Ищецът твърди, че започнал да изпълнява длъжността „член на Управителния
съвет“ при ответника въз основа на сключен между страните Договор № 35-00-
2/11.03.2022 г., който бил прекратен със Заповед № РД-09-753 от 23.08.2022 г. на
министъра на младежта и спорта, а ищецът бил заличен в ТР като член на
управителния съвет на ответното дружество на 29.08.2022 г. На ищеца не било
изплатено обезщетение в размер на 6-месечното му възнаграждение по процесния
договор, дължимо на основание чл. 19, ал. 3 от процесния договор - при неспазено
предизвестие или без да е налице някое от обстоятелствата по чл. 24 от Закона за
публичните предприятия. В срока за отговор „Български спортен тотализатор“ ДП не
оспорва, че между страните е сключен и прекратен процесният договор, но оспорва
иска по следните съображения: клаузите на чл. 19, ал. 1, т. 4 и чл. 19, ал. 3 от договора,
че същият може да бъде прекратен с 1-странно 6-месечно писмено предизвестие от
доверителя до довереника и дължимостта на обезщетение за довереника в този случай
са нищожни, тъй като накърняват добрите нрави, а клаузата на чл. 19, ал. 1, т. 4 от
договора противоречи и на закона; ищецът не е изпълнил задължението по чл. 17, ал. 1
от договора вр. чл. 54, ал. 2 от ППЗПП за даване на гаранция за неговото управление в
качеството му на член на УС в определения в договора срок – до 10.06.2022 г., както и
до прекратяването му, а такова неизпълнение представлявало прекратително основание
на договора, което изключвало дължимостта на обезщетение съгласно чл. 19, ал. 1, т. 1

и чл. 19, ал. 3 от договора; налице са обстоятелства по чл. 24 ЗПП за прекратяване на договора. не е доказан размерът на дължимото обезщетение при липса на законов или договорно установен начин за неговото определяне, имайки предвид, че размерът на договорното възнаграждение е само определяем съгласно Приложение № 1 към договора.

Съдът, като обсъди събраните доказателства и доводите на страните, приема за установено следното от фактическа и правна страна:

В разпоредбата на чл. 70, ал. 3 ППЗПП е уредено предсрочно прекратяване на договори за възлагане на управлението и контрола на общинските публични предприятия, а в разпоредбата на чл. 53, ал. 1 ППЗПП на публични предприятия, каквото ответното предприятие е. Поради това правната квалификация на иска е по чл. 53, ал. 1 вр. чл. 52 ППЗПП вр. чл. 62, ал. 3 ТЗ вр. чл. 79, ал. 1 ЗЗД, което не ограничава правото на защита на страните, имайки предвид, че в окончателния доклад съдът е възприел, че е сезиран с осъдителен иск за заплащане на обезщетение за неспазено предизвестие поради предсрочно прекратяване на договор за възлагане на управление и контрол на член на управителния съвет на публично предприятие, в каквато връзка е разпределена и доказателствената тежест между страните по делото.

Не се спори между страните и се установява от приетите доказателства, че между тях е сключен Договор № 35-00-2/11.03.2022 г. за възлагане на управлението и контрола на държавно предприятие „Български спортен тотализатор“, който договор е прекратен със Заповед № РД-09-753 от 23.08.2022 г. на министъра на младежта и спорта, а ищецът е заличен в ТР като член на Управителния съвет на държавно предприятие "Български спортен тотализатор" на 29.08.2022 г.

Спорни по делото са обстоятелствата дали е осъществен фактическият състав на чл. 19, ал. 1, т. 4 от процесния договор и какъв е размерът на дължимото обезщетение.

Неоснователен е доводът на ответника за нищожност на горната клауза и съответно на чл. 19, ал. 3 от договора, в която е уговорена дължимостта на обезщетение при неспазено предизвестие. Доводът на ответника, че след като член на управителния съвет има възможност да прекрати едностранно без предизвестие и с незабавно действие процесния договор съгласно чл. 19, ал. 1, т. 3 от договора, то за държавното предприятие е налице нееквиплентност, тъй като същото се задължавало да заплати 6-месечен размер на обезщетение, ако по своя инициатива прекрати предсрочно договора за възлагане на управление и контрол. Страните разполагат с договорна автономия, ограничена единствено от императивни правни норми и добрите нрави. В случая липсва каквото и да накръняване на добрите нрави, при положение че държавното предприятие заема надмощно икономическо положение спрямо всеки от членовете на управителния съвет, комуто бива възложено управлението и контрол на предприятието чрез спортния министър като упражняващ правата на държавата в същото предприятие.

Не противоречи на добрите нрави и дължимостта на обезщетение за неспазено предизвестие в размер на 6-месечното възнаграждение на съответния член на управителния съвет. Характерната престация по процесния договор е свързана не с престирането на работна сила, а с предоставянето на трудов резултат, в каквато връзка в договора е предвидена и гаранция за добро управление в съответен размер, поради което по своята правна същност договорът е граждански, а не трудов, и относно неговото сключване, изменение, изпълнение и прекратяване са приложими не закрилните норми на трудовото право, а нормите на общото гражданско

законодателство в случаите, неуредени в самия договор, и в специалната нормативна уредба, съдържаща се в Закона за публичните предприятия и правилника за неговото прилагане. След като договорът е сключен като безсрочен, до датата на заличаване в Търговския регистър на лицето като член на управителния съвет, именно обезщетение в 6-кратен размер на получаваното възнаграждение в достатъчна степен би бил еквивалентен на риска от неполучаване на доходи, който лицето поема при сключване на договор, който може да бъде прекратен по всяко време по инициатива на доверителя.

Неоснователен е доводът на ответника, че клаузата на чл. 19, ал. 1, т. 4 от договора противоречала на чл. 15, ал. 1, т. 8 от Устройствения правилник на ответника, според която разпоредба мандат на член на управителния съвет се прекратява предсрочно с едномесечно предизвестие от органа по назначението. Ответникът е публично предприятие, което не е търговско дружество, но е юридическо лице (чл. 62, ал. 3 ТЗ вр. чл. 2, ал. 1, т. 3 ЗПП). Устройственият правилник на ответника като юридическо лице не разпростира действието си по отношение на неограничен кръг лица, която е една от основните характеристики на нормативния акт и съответно нарушение на негови разпоредби не представлява нарушение на закона по смисъла на чл. 26, ал. 1, предл. 1 ЗЗД.

Неотносими са доводите на ответника, че след като не изпълнил задължението си да даде гаранция за неговото управление, било налице тежко нарушение на негово задължение по смисъла на чл. 24, ал. 1, т. 6, предл. 1 ЗПП, което представлявало прекратително основание на договора с незабавно действие, както и че при реализиране на това прекратително основание на члена на управителния съвет не се дължало обезщетение съгласно чл. 19, ал. 3 от договора.

Страните не спорят, че договорът е прекратен предсрочно по инициатива на доверителя с неспазено предизвестие, поради което е безпредметно да се изследва дали договорът може да се счита прекратен на друго основание, за което по делото липсват и доказателства, което прави неотносимо Дали ищецът е изпълнил задължението си за даване на гаранция за управление е въпрос, който ответникът е могъл да повдигне преди прекратяването на договора на процесното основание, но не и в настоящото производство.

Неоснователен е доводът на ответника за недоказаност на иска по размер. Поради липсата на уговорка между страните е напълно допустимо размерът на дължимото обезщетение да се определи на база на възнаграждението, получено от ищеца за пълен отработен месец, след като ответникът сам твърди, че неговият размер няма постоянен характер, а се определя съгласно различни показатели по Приложение № 1 към договора, които показатели представляват променливи величини – стойност на активи, средно списъчен брой на персонала, изпълнение на план за приходите за съответно тримесечие, краткосрочни задължения спрямо активи, задължения на предприятието, финансов резултат и приходи.

Видно от представена от ответника разпечатка от програмен продукт за м. 06.2022 г. ищецът е отработил 22 дни, за което му е начислено възнаграждение от 4 016,75 лв., чийто шесткратен размер се равнява на сумата от 24 100,50 лв.

Предвид изложеното, следва уважаване на иска до претендирания размер.

По разностите

С оглед изхода на делото и на основание чл. 78, ал. 1 ГПК ищецът има право на

разноски от 2 673,84 лв., от които 893,84 лв. – държавна такса и 1 780 лв. – адвокатско възнаграждение при неоснователност на възражението по чл. 78, ал. 5 ГПК на ответника с оглед минималния размер от 2 411,14 лв. съгласно чл. 7, ал. 2, т. 3 НМРАВ.

По изложените съображения, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА на основание чл. 53, ал. 1 вр. чл. 52 ППЗПП вр. чл. 62, ал. 3 ТЗ вр. чл. 79, ал. 1 ЗЗД „Б с т“ ДП, ЕИК: *****, седалище и адрес на управление: С, ул. „Х и “ № , да заплати на Г. А. С., ЕГН: *****, адрес: С, ул. „И Д“ № 44, ет. 4, ап. 13, сумата от 22 346,04 лв., представляваща обезщетение за неспазено предизвестие съгласно чл. 19, ал. 1, т. 4 от Договор № 35-00-2/11.03.2022 г., сключен между страните, ведно със законната лихва върху главницата от датата на подаване на исковата молба до окончателното изплащане.

ОСЪЖДА на основание чл. 78, ал. 1 ГПК „Б с т“ ДП, ЕИК:*****, седалище и адрес на управление: С, ул. „Х и “ № да заплати на Г. А. С., ЕГН: *****, адрес: С, ул. „И Д“ № , ет. , ап. , сумата от 2 673,84 лв. – разноски по делото.

Решението подлежи на обжалване пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчването.

Съдия при Софийски районен съд: _____